

ſtand om, at der hos Arbejderklassen ſkulde være en ſærlig udbillet Vresføleſe, og at det ſkulde være denne føleſe, der giver ſig Udſlag i diſſe Overfald paa ſagesløſe Folk. Jeg tror nu, det ikke i og for ſig kan betragtes ſom en meget fin Vresføleſe, der ytrer ſig paa denne Maade, og jeg tror, at de andre Samfundsklaſſer, de andre Næringsſtænder i ikke mindre Grad have en Vresføleſe, et Samfundſbaand, der knytter dem ſammen, og ſom gør, at de optræde i Fællesſtab, hvor de ſe deres Standsinteresser truede. De vælge ganſke viſt andre Midler end ſaadanne Voldsmidler ſom at overfalde dem, der have en anden Mening om det foreliggende Næringsſpørgſmaal end de. Naar det ærede Medlem talte om Dueller, er Forholdet jo her et ganſke andet. Det kunde ikke falde mig ind at være en Fortæller eller Forſvarer for Dueller. Der er meget lidt, jeg har ſaa ringe Sympati for, ſom det hele Duellvæſen, men det er jo heldigviſ i vort Land ſaadan, at Dueller egentlig kun er noget, vi kende fra Hiſtorien, det er yderſt ſjældent, at noget ſaadant forekommer, det er en Levning, der er gaaet over til os fra gammel Tid, og ſom lykkeligviſ forvinder mere og mere fra vort Land. Vi maa imidlertid ikke glemme, at Forholdet i Virkeligheden er det, at naar der foreligger en Duel, foreligger der en Aftale mellem to om gensidig at øve Bold mod hinanden. Man kan være uenig om, hvor megen eller hvor liden Raahed, der ſtal til for at træffe en ſaadan Aftale, men der foreligger i Virkeligheden en gensidig Aftale om, at man vil forſøge, hvem af de duellerende, der kan tilføje den anden meſt Skade. Maaſte — og ſandſynligviſ — er det et miſforſtaet Vresbegreb, her ligger til Grund. Hvor der derimod er Tale om Voldsbehandling, er det en enſidig Voldsbehandling, hvorved den forurettede paa egen Haand ſtaffer ſig Opvejſning uden at ſpørge ſin Modpart, om det er ham beſejligt, at han overfalder ham eller ikke. Dernæſt kan Dueller meget godt ſtraffes med en anſeelig og betydelig Straf. Den kan ſtige efter Omſtændighederne indtil 5 Aars ſimpelt Fængſel, hvis der er en Aftale om, at Duellen ſtal forſettes indtil den enes Død indtræder. Naar det ærede Medlem fremhævede, at det blev ſtraffet med 3 Maaneders Fængſel, ſtal jeg bemærke, at i Straffelovens § 208 ſtaar der, at det ſtal ſtraffes med mindſt 3 Maaneders ſimpelt Fængſel. Der tog det ærede Medlem alſaa Minimumsſtraffen, hvorimod han tog Maksimumsſtraffen, 6 Maaneders, efter det her foreliggende Lovforſlag. Naar man ſaaledes ſammenligner Minimumsſtraf i det ene Til-

fælde med Maksimumsſtraf i det andet, kan man komme til Reſultater, der ſynes højt paafaldende, men ſom i Virkeligheden ere meget lidt oplyſende, for ikke at ſige ligefrem villedende. Naar det ærede Medlem dernæſt mente, at det ſkulde være en Bevæggrund for Tinget til ikke at vedtage dette Lovforſlag, at det andet Ting ikke havde behandlet de Lovforſlag, ſom ere overſendte herfra, og ſom Folketinget havde lagt Vægt paa, ſaaledes ſom dette Ting ønskede, ſtal jeg for det førſte ſige, at jeg antager, at naar det andet Ting ikke har villet vedtage eller nærmere behandle adſkillige Lovforſlag, er det, fordi det høje Ting har haft den Overbeviſning, at det var et Spild af Tid og Kræfter, fordi de paagældende Lovforſlag ikke forelaa i en ſaadan Form eller med et ſaadant Indhold, at Tinget mente, at det vilde give noget til den anvendte Tid ſvarende Udbytte af ofre Arbejdskraft dervpaa. Men forøvrigt kan jeg glæde det ærede Medlem med, at det ene Lovforſlag, ſom han ſavnede, er ſat paa Landſtingets Dagsorden for i Morgen. Det hænger ſelvfølgelig ſammen med, at efter at den uløſelige Konflikt ſynes lykkelig at være drevet over, og vi fredelig kunne fortlætte vort Arbejde, har Landſtinget ſtraks villet ſkride til det Arbejde, ſom det fandt det rigtigt at oprette, ſa længe der var triende Skyer i Horifonten.

Jeg ſtal gentage, hvad jeg tidligere under denne Sags Behandling har haft Beſiſlighed til at udtale, at jeg lægger paa ingen Maade nogen overdreven Vægt paa Vedtagelſe af det foreliggende Lovforſlag. Jeg tror, at det er ſaa langt og uſkyldigt, at det kun i en mindre Grad vil naa ſit Formaal, at bidrage til en større Sikkerhed paa offentlig Vej og Gade end den, vi i den ſenere Tid have kunnet glæde os ved, men der er dog en Mulighed for, at der derved vil fremkomme en Forbedring i ſaa Henſeende, og fra dette Synſpøkt tillader jeg mig at anbefale at ſtemme for Lovforſlaget.

Miniblad: Det ærede Medlem, der nu ſatte ſig, mente, at naar det høje Landſting ikke har behandlet viſſe Lovforſlag og taget enkelte af dem brat af Dage, er det, fordi diſſe Lovforſlag havde en ſaadan Ufattelſe, at Tinget ikke vilde ſpilde Tid og Kræfter dervpaa. Jeg vil blot underſtrege denne Bemærkning af det ærede Medlem, ſom alſaa ſiger, at Folketinget giver ſine Lovforſlag en ſaadan Ufattelſe, at Landſtinget mener, det ikke er værd at ſpilde Tid og Kræfter paa at beſtæftige ſig med dem. Jeg tror, at dette noget overlegne Syn, ſom ikke alene det ærede Medlem, men viſtnøv